

ozirajoče pesmi. Potem pa so 4 dečki predstavljali gledališčno izgro s petjem, „Učenca gresta na tuje“, ona kaže nekoliko prav mičnih in šaljevih prizorov iz šolskega življenja. Po igri so se mali in veliki z jedjo in pijačo okrepčali. Vmes pa je igrala godba in pele so se vesele pesmice, okoli poludne pa stopi g. nadučitelj, Fr. Praprotnik, na zvišeno mesto ter s krepkimi besedami slika pomen slovesnosti. Kazal je, kako mogočnega in modrega vladarja imajo narodi avstrijski, vladarja, ki vse podložnike enako ljubi in ceni, ki s čudovito radodarnostjo pomaga o vsaki sili in potrebi ter s prav cesarsko darežljivostjo podpira in pospešuje razne zavode umetnosti in učenosti in brezštevilne človekoljubne naprave. Zato pa tudi vsi narodi v Avstriji njega ljubijo kot svojega najmilejšega in najdražjega očeta. Hočemo toraj vsaki dan Boga prositi, da nam našega blagega vladarja in cesarja še mnogo, mnogo let ohrani in obvaruje. Po tem govoru, katerega so vsi navzoči stojé poslušali, zapela se je cesarska pesem.

Zdaj pa so se pričele raznovrstne otroške igre z dobroti, ki so med otroci in gledalci vzbujale mnogo smeha in prav nedolžne zabave. Tako smo se vsi vkup kratkočasili do 5. ure popoldne. Končno se vstopijo otroci v krog in g. nadučitelj podari vsakemu spominjsko knjižico „Naš cesar“, potem cesarjevo podobo v zlatih okvirih in vrh tega še vsakemu po eden srebrn denar, dva učenca pa sta prejela vsak po eden c. k. cekin. Perblagorodni gospod baron Gödel-Lannoy, ki je mnogo pripomogel, da se je svečanost priredila, daroval je v svoji velikodušnosti razun mnogo obleke, koje so ubožnejši učenci prejeli, v vedni spomin na današnji dan in letošnje leto tudi srebrni in zlati denar. Vsak pa si lahko misli, koliko je bilo veselje starišev in učencev, ko so se tako bogato obdarovani vračali domov. Večina, zlasti bolj oddaljenih ljudi se je sedaj z otroci vred povrnila domov, kar je bilo pa bolj bližnjih, ostali so skupaj do poznega večera. Ko pa nastopi mrak, zažgé gostilničar g. F. G. na bližnjem holmci umetalni ogenj, ki je s se svojo raznobarvano svitlobo na veselje mnogoštevilnih gledalcev kaj čarobno obližje razsvitljeval. Končno pa se je vse zbralo v gostilničnih prostorih in pričela se je prav živahna in vesela zabava.

S ponosom se sme reči, da je bil dan 23. avg. dan veselja in radosti, bila je to slovesnost, ki dela čast celej župniji. To ni bila le navadna šolska veselica, ampak bila je prava narodna svečanost, katere se je udeležilo veliko in malo, in se je ravno s tem slovesnost v svojem obsegu in pomenu mogočno povzdignila. Gotovo bode ta dan ostal vsakemu navzočemu v živem spominu do konca dni!

Da se pa v spomin na ta veseli dan postavi tudi vidni spomenik, zasadil se bode v

prihodnji jeseni prostor, na katerem se je vršila veselica s sadnim drevjem, kakor bode tudi vsak učenec na svojem domu, in sicer na najlepšem mestu, vsaj eno drevesce v spomin cesarjeve 40-letnice vsadil. Za denar pa, ki je po poravnanih troških še ostal, kupila se bode šolska zastava v vedni spomin na letošnje leto. Da se je pa zamoglo vse to izvršiti, za to se imamo zahvaliti visokorodnemu baronu Godelnu in vsem drugim precenjenim in blagim gospodom v Pušcavi in pri sv. Lovrencu, ki so v ta namen radovoljno zlagali prav znatne doneske. Zahvalite so imamo pa tudi vsem drugim blagim prebivalcem naše župnije, ki so vest, da se priredi slovesnost v proslavo 40-letnega vladanja našega milega cesarja, z veseljem sprejeli ter se je tudi tako slovesno in veličastno vršila. Vsa čast toraj vsem dobrotnikom šole in vrlim prebivalcem pušcavske župnije!

Dopisi.

Iz Rogaca. (Primicija.) Dan slave je napočil pri nas dne 29. julija in veselje se je videlo v obrazih našega ljudstva. Č. g. primicijant Jak. Kitak svojo vstrajnostjo, kakor njih dobrotniki z malimi darovi so obresničili izrek r. škofa Slomškega: da zamorejo manje premožni ljudje ravno v slabih letih delati čudeže, t. j. cerkve zidati. Ob 10. uri predpoldan je spremljalo č. g. primicijanta po ceremonijerju 18 devic belotic, gostov in duhovnikov sosednih v cerkev. Č. g. primicijant pokličejo najprej sv. Duha na pomoč. Na to nastopi leco cerkveni govornik, stric č. g. France Kitak, ki je sam kot zadnji primicijant l. 1873 bil tukaj prvo sv. mašo zapel, ter je mnogobrojnemu ljudstvu v jedernati besedi popisal, kaki dobrotniki so duhovniki ljudstvu, kolika čast je v tem stanu, koliko je bil čislán od kedaj in koliko še naj bo nadalje. Po pridigi duhovniki vstanejo in začne se prva sv. maša č. g. primicijanta in zdaj so nas iznenadili mladi glasovi, krepki gg. bogoslovci iz Maribora s svojim izvrstnim, gladkim, strogo-cerkvenim petjem. Peli so lat. mašo Oberhoffer-jevo a moll; en oddelek je bil lepši od drugzega, kaj lep, častiven je bil „Credo“ z dvema pevskima zboroma, bilo je prav čutno petje. Za offertorij ali darovanje se je slišala mila skladnica dr. G. Ipavice-ova novomašnica, novomašniku posvečena. Peli so gospodje 3 kitice ganljivo, kakor bi se poslovili od prejšnjega součenca. Naj te Jož. Pintar-jeve besede semkaj postavim:

Oj pozdravljen srčno bodi,
Novomašnik, danes nam,
Ki radosti poln in sreče
Prišel sem si v božji hram.
[Da Gospodu na altar,
Prvi boš položil dar.]

zemlja in nebo“, „bodi zdrava domovina,“ „na goro, na goro, na strme vrhè“, sè srebrno čistimi glasovi popevali, in goste razveseljevali, kateri so svoje pripoznanje s ploskanjem in „dobro“ klicem naznanjevali. K prvi napitnici pa se je cesarska pesem igrala in od šolske mladine navdušeno pela. Starim in mladim, vsem navzočim domačim in došlim stranskim bode ta lepa vesela svečanost na žive dni v nepozabljivem spominu ostala. Žal, da so veseli dnevi tako kratki in redki, le v nebesih je vedno veselje domá. — G. —

Iz Vranskega. (Slovesnost.) Slavnost, priredjena po občini in tukajšnjih društvih v spomin 40-letnice vladanja našega presvitlega cesarja se nam je prav ugodno obnesla. Že predvečer bila je velika bakljada z godbo peškolka št. 97, streljanje, umetalni ogenj, med kojim se je posebno odlikovalo imé cesarja, lesketajoče se v bengaličnih iskrach. Trg je bil krasno razsvitljen in ljudstva se je kar gnjetlo. Napitnico g. Schwentnerja presv. cesarju spremljala je godba s cesarsko pesmijo in gromovito živio donelo je iz stoterih grl! Dne 28. avg. služili so prč. gospod župnik levitirano slov. sv. mašo z zahvalno pesmijo. Po sv. maši bilo je 21 revežev obdarovanih in ob 11. uri odposlal se je telegram udanosti presvitlemu cesarju. Že radostjo nam je potrditi, da je bila slavnost Vranska jedna izmed najsijajnejših!

S Ptuja. (Učit. zbor.) Učiteljstvo našega okraja imelo je 9. avg. svoje letošnje uradno zborovanje v šolskem poslopji okolice Ptujске. Ob polu osmih zjutraj je bila slovesna sv. maša z zahvalno pesnijo in cesarsko himno v minoriški cerkvi. Nad 50 došlih učiteljev in učiteljic in mnogo pobožnega ljudstva je bilo prisotnega pri svetej maši. Učitelji pevci so peli izborno Miklošičevo mešo. Točno ob pol devetih se je pričelo uradno zborovanje. Na dnevnem redu so bile med drugimi te-le točke: 1. Opazke c. kr. okraj. šol. nadzorništva. 2. Kako naj učitelj z učenci štiridesetletnico vladanja Njih veličanstva presvitlega cesarja dostojno in v trajen spomin proslavi? 3. O trtni uši in ameriških trtah. 4. O popravu in notranji uredbi nemških učnih knjig za slov. ljudske šole. Gospod nadzornik Ranner je, otvorivši zborovanje z navduševalnimi besedami, v pol ure trajajočem izbornem govoru slikal življenje in delovanje našega premilega cesarja Frana Josipa I. ter posebno povzdigoval in povdarjal njega plamtečo ljubezen do ljudske šole in njegovo brezmejno, prav očetovsko darežljivost in požrtvovalnost pri šolskih stvabah. Vsem zbranim učiteljem so srea radosti zaigrala in gromoviti trikratni živio! presvitlemu cesarju je zadonel iz kipečih src. Na to se je prečital nastopni telegram ter bil takoj odposlan na c. kr. namestnika v Gradec: „Baron Kübeck,

namestnik, Gradec. Učiteljstvo Ptujskega okraja je pričelo denešnje okrajno učiteljsko zborovanje v neposredni izraz svojih iskrenih lojalnih čuvstev s slovesno službo božjo in s „Te deum“, postavilo način — kakó naj učitelj z učenci štiridesetletnico vladanja Njih veličanstva presvitlega cesarja dostojno in v trajen spomin proslavi kot prvo točko razpravam ter se posluži denešnje prilike, da tudi od svoje strani po končanem zborovanju to redko slavnost slavi. Pooblaščen od učiteljstva, prosim to izjavo blagohotno na znanje vzeti. Ranner.“ V teku razprav je največ zanimanja in znatiželjnosti vzbujala točka o trtni uši in ameriških trtah in prisotni, na čelu g. nadzornik sam, so gospoda poročevalca kar obsipali z raznovrstnimi vprašanji, na katera je gospod predavatelj spretno in v občo zadovoljnost temeljito in prepričevalno odgovarjal. Konečno mi je čast pohvalno in priznalno omenjati, da so se skoro vsa poročila, kakor tudi razgovori v slovenščini vršili. Ob dveh popoldne se je zborovanje završilo, na kar je sledil vkupen obed pri g. Vojšku, katerega so se udeležili vsi zbrani učitelji in učiteljice. Govorilo in napivalo se je od gospoda nadzornika presvitlemu cesarju, poročevalcem, prisotnim damam, kakor tudi prelepej misli, naj bi bil denešnji dan povod zopetni bratovski ljubezni in slogi med učitelji Ptujskega okraja, naj bi se opustile vse osobne mržnje in jalovi predsodki po prevzvišenem geslu našega modrega vladarja: „Viribus unitis.“

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar je bival prve dni tega tedna na južnem Českem, v mestu Pisek. Zavoljo dežja vojaških vaj ni bilo, tembolj pa je tamošnje ljudstvo pokazalo Nj. veličanstvu svoje domoljubje in ljubezen do ces. rodbine. — Iz štaj. dež. zbora izvem, da so naši poslanci koj v 3. seji izročili vladi predlog, naj napravi trsnice za ameriške trte, ter naroči potovalnima učiteljema, da poučujeta ljudstvo v ravnanji z njimi. Trte naj se delé pa brezplačno vinorejcem. Oboje je vladi mogoče, toda ni še gotovo, če jo je volja! — Koroško mesto, kedaj čisto slovensko, Beljak ima sedaj spomenik Jožefa II. V nedeljo dne 2. septembra so ga odkrili, se vé, da sami Velikonemci, Slovencem so pa dovolili, da so poslušali slavonspeve nemške kulture in če so hoteli, še kaj več. Upamo, da ni bilo slov. poslušalcev veliko. — V Spodnjem Dravberku se ustanavlja slov. bralno društvo in je vsled tega veliko upitja po nemških listih, češ, da je to predrzno! — Minister za poljedelstvo, grof Falkenhayn, biva v Trbiži ter si ogleduje delo kaznjencev ob tamošnjem hudourniku. Napravljaja se mu nov jarek. — Dež. glavar za Kranj-